

Arrest

nr. 211 805 van 30 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor verzoeker, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 november 2017 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 28 november 2017 asiel aan. Op 18 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 20 juni 2018 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, P. C. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnische Tadzjiek te zijn en het soennitische geloof te belijden. U kent uw geboortedatum niet maar verklaart dat u 19 jaar bent en dat u bent geboren in het dorp Hafizabad, district Baghlane Markazi in de Afghaanse provincie Baghlan. U bent nooit naar school geweest maar kreeg les in de moskee, zodat u kan lezen en schrijven in het Dari, uw moedertaal. Uw vader vocht in de rangen van de taliban, al zo lang u het zich kan herinneren, en verdween voor weken aan een stuk uit het dorp. Wanneer hij thuis was terroriseerde hij zijn gezin. De gronden die hij had werden door uw oom aan moederszijde beheerd en uw moeder zorgde als kleermaker voor extra inkomsten. U leerde ook diezelfde stiel, en zorgde voor de dieren van uw familie. Ongeveer een week voor uw vertrek uit Afghanistan hebben onbekenden het lijk van uw vader naar een dorpsoudste gebracht. Jullie hebben voor een begrafenis gezorgd. Na een week kwamen de taliban 's nachts op jullie deur kloppen. Zij kwamen u halen om in de plaats van uw vader, hun gesneuvelde commandant, te gaan vechten. Uw moeder zei dat ze u in de komende dagen zou afstaan. In werkelijkheid was ze helemaal niets in die zin van plan: ze wilde niet dat u zoals uw vader zou worden. Zij bracht u de ochtend nadien op de hoogte en nam u mee naar uw oom aan moederszijde, die u zou helpen om het land te verlaten. U bleef nog twee nachten bij uw oom en vertrok dan met de smokkelaar naar Europa. Via diverse landen reisde u naar België, waar u toekwam op 26 november 2017. U diende in België op 28 november een verzoek tot internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer door de taliban te worden gedood, dan wel gedwongen te worden gerekruteerd, en vreest ook dat Hezbe Islami u zou viseren omdat uw vader een talibanstijder was, en deze twee groepen elkaar naar het leven staan.

Ter ondersteuning van deze procedure hebt u geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van, en in de loop van, uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2,18), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet vooraleerst op gewezen worden dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U gaf tijdens het interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. U verklaarde bij aankomst in België 16,5 jaar oud te zijn (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1 en DVZ, verklaring DVZ, p.4). U bleef dat ook volhouden, en wees in eerste instantie het resultaat van de leeftijdstest van de hand (DVZ, verklaring DVZ, p.4). Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 13 december 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van

24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u namelijk niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 16,5 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Dit ondermijnt uiteraard uw geloofwaardigheid. Op het CGVS komt u terug op deze verklaringen, en erkent u te hebben gelogen over uw leeftijd (CGVS, p.6).

Dat u bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over uw leeftijd klemt des te meer omdat u voor deze procedure ook geen enkel origineel document hebt voorgelegd dat uw identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zouden kunnen staven. Het ontbreken van een geloofwaardig identiteitsbewijs is een verdere negatieve indicatie met betrekking tot uw asielrelaas, daar u het CGVS geen eenduidig zicht biedt op wie u bent en waar u vandaan komt. U wijt het ontbreken van eender welk document aan het feit dat u momenteel geen contact geeft met uw familie (CGVS, p.4). Uw verklaringen daarover zijn echter allerminst overtuigend. Gevraagd naar de initiatieven die u hebt genomen om als nog uw familie te bereiken zegt u: "Ze betalen me maar 7 euro, hoe kan ik een gsm kopen, ik kan nauwelijks sigaretten kopen." (CGVS, p.4). Het kan bezwaarlijk ernstig genomen worden dat u het kopen van sigaretten een hoger gewicht zou toekennen dan het contacteren van uw eigen familie. Bovendien is dit een drogreden aangezien u zelf verklaart vrienden te hebben die een gsm bezitten die u zou kunnen lenen. U wimpelt dat af door te zeggen dat zelfs als u een gsm ter hand neemt, u nog altijd iemand van uw dorp of plaats moet kunnen contacteren (CGVS, p.4-5). U blijkt evenwel ook geen enkel ander pad te hebben bewandeld, zoals een tracing-procedure of via de tussenpersonen die uw reis naar Europa hebben gefaciliteerd een boodschap proberen versturen (CGVS, p.5). Dat u niet de minste poging zou ondernemen om uw familie te contacteren of zelfs te peilen naar de mogelijkheden daartoe is zeker gezien uw verklaringen over de omstandigheden van uw vertrek zeer vreemd. U verklaart later enigszins abrupt dat u helemaal geen contact wil hebben met uw familie om hen verdere kopzorgen te besparen, en omdat spionnen dit te weten zouden kunnen komen (CGVS, p.22). Er is u van bij het begin van de procedure reeds duidelijk te kennen gegeven dat u al het mogelijke moet doen om documenten voor te leggen (DVZ, Vragenlijst CGVS, Voorafgaand advies). Dat u dus aan het einde van uw persoonlijk onderhoud plots het voornemen bekend maakt om alsnog uw taskara voor te leggen (CGVS, p.26), in weerwil van uw eerdere verklaring dat u geen contact kan en wil opnemen, is dan ook een verdere indicatie van uw wispelturige gedrag. Het Commissariaat-generaal heeft van u overigens ook geen enkel document mogen ontvangen in de weken na uw persoonlijk onderhoud.

Het gebrek aan ernst waarmee u deze procedure bejegt blijkt ook uit het feit dat u de eerste maal niet bent komen opdagen op het persoonlijk onderhoud. U hebt geen contact opgenomen met uw advocaat of iemand anders die kon verwittigen, en hebt ook geen geldige reden gegeven voor uw afwezigheid. U verklaart dat u door een ongelukkige samenloop van omstandigheden niet kon reizen en ook geen gsm ter beschikking had om te bellen (CGVS, p.3). Aangezien u erkent wel degelijk van het geplande persoonlijk onderhoud op de hoogte geweest te zijn toen (CGVS, p.3) valt het onder uw persoonlijke verantwoordelijkheid om te zorgen dat u aanwezig bent op de dag dat uw persoonlijke onderhoud is gepland. Het Commissariaat-generaal heeft op uw vraag en op voorspraak van de werknemers van het opvangcentrum waar u verblijft een nieuwe kans geboden om een goed zicht te bieden op uw identiteit en de omstandigheden van uw vertrek uit Afghanistan. Helaas blijkt dat u deze kans niet hebt gegrepen.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat hoewel u verklaart heel uw leven te hebben doorgebracht in het dorp Hafizabad, deel van Chaabi/Chayabi, dicht bij de hoofdweg naar Kunduz en op een halfuur wandelafstand van het districtscentrum (CGVS, p.6), deze regio u helemaal niet bekend is. Uw dorp staat niet op de OCHA-kaart, maar is wel terug te vinden op de oudere AIMS-kaart en kan zo op beide kaarten gesitueerd worden (zie landeninfo nr. 2, 3). Het ligt inderdaad dicht bij Gudan en Qandahari, zoals u zegt (CGVS, p.7), langsheen de hoofdweg, onder Shari Kohna (CGVS, p.7). Het verbaast dan ook des te meer dat u geen enkele andere dorp kan plaatsen die volgens de kaart dichtbij liggen. Tarakhail, Turani, Arbab Yahya, Wardak Ha, Akhoundzada en Guldaray zegt u niet te kennen, en Mahbas ligt volgens u in Pul-i Khomri (CGVS, p.7,21,22,24). Van Kohna Massoudi hebt u eveneens nog nooit gehoord (CGVS, p.19), in tegenstelling tot Mullah Khail, maar van het enige dorp dat u zegt te herkennen herinnert u zich niet waar het ergens gelegen is (CGVS, p.20), wat volstrekt niet geloofwaardig is. Ook Baik Zad, een buitenwijk van het districtscentrum, kent u niet, hoewel u daar wel andere plaatsnamen zegt te kunnen geven (CGVS, p.24), die echter geen van allen op de kaart staan. Om alle spraakverwarring uit te sluiten wordt u gevraagd op deze dorpen mogelijks een andere naam hebben in Pashto en Dari, de twee grote landstalen van Afghanistan. Hoewel u altijd in deze streek gewoond zegt te hebben, zegt u dat niet te weten (CGVS, p.24), wat allerm minst doorleefd overkomt, temeer daar u verklaart dat zelfs in uw eigen dorp Pashtun wonen (CGVS, p.20). Dat u in dergelijk geval nooit zou ontdekt hebben of zij dezelfde namen gebruiken voor dezelfde dorpen, is weinig plausibel.

Dat u wel kan zeggen welke provincies en districten er rond het uwe liggen, terwijl u niet weet welke dorpen zich op luttele kilometers van het uwe bevinden (CGVS, p.8) is ook weinig begrijpelijk en wijst eerder op het ingestudeerde karakter van de zaken die u wel weet. Iemand die zoals u dagelijks naar de moskee ging (CGVS, p.9), naar de bazaar ging (CGVS, p.8) en speelde en sportte met anderen jongelingen (CGVS, p.9) zou toch beter op de hoogte zijn van de onmiddellijke omgeving. De wegbeschrijving die u geeft naar het districtscentrum valt niet te volgen op de OCHA-kaart en AIMS-kaart (CGVS, p.22) en zou nochtans passeren langs ettelijke van de plaatsen die u genoemd werden en die u niet herkende, zoals hierboven reeds aangestipt. Hetzelfde doet zich voor als u de weg beschrijft naar Shahri Kohna (CGVS, p.24). Verder is het bizar dat u de vraag ontwijkt of u weet waar de dichtstbijzijnde brug over de rivier is door te zeggen dat de rivier niet dicht bij uw dorp ligt (CGVS, p.22). Het mag toch worden aangenomen dat een streekbewoner vertrouwd zou zijn met de bruggen over de rivier zoals die van Kuk Chenar (zie landeninfo nr. 4), niet ver van uw dorp. Meer in het algemeen mag zelfs aangenomen worden dat u aan het verkeer zou kunnen afleiden via welke wegen men het vlotst over de rivier in het district kan, zeker als u zelf het districtscentrum bezocht (CGVS, p.8).

U geeft de namen van de mensen die volgens u de politiechef en districtschef zijn (CGVS, p.20), maar verder dan dat kan u niet eens een begin van informatie geven zoals de eenvoudige vraag of zij net als u Tadzjiken zijn (CGVS, p.20). Bovendien is uw antwoord strijdig met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat in de jaren voor uw vertrek Gohar Khan Baburi de districtschef was (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr. 5, 6, 10, 12 en 16). Zijn naam lijkt u echter voor het eerst te horen tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p.23-24). Van lokale commandant Amir Gul kan u wel iets meer vertellen, met name dat hij betrokken raakte bij de moord op 3 soldaten van de Special Forces (CGVS, p.22). U beschrijft hem echter als een leider van Hezbe-Islami (CGVS, p.25) terwijl Amir Gul eigenlijk gelieerd is aan de Jamiat-partij, en een tegenstander is van Hezb-e Islami (zie de aan het administratief rapport toegevoegde informatie, landeninfo nr. 7 en 8).

U verklaarde bij aankomst in België dat u ongeveer 1 jaar en 2 maand onderweg was geweest (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige, "Traject, interceptie en verblijf") en gaf een gelijkaardige schatting tijdens uw eerste interview bij DVZ (DVZ, Verklaring DVZ, p.10). Op het CGVS situeert u uw vertrek nog iets vroeger: u zegt dat u ongeveer 18 maanden voor uw aankomst in België, in november 2017, Afghanistan hebt verlaten en reeds onderweg was tijdens de ramadan van 2016, die begon in juni van dat jaar. Dat zou uw vertrek dan situeren in het voorjaar van 2016. Gevraagd naar incidenten in de weken en maanden voor uw vertrek, hebt u het over de val van Kunduz (in september 2015) en aanvallen op twee talibanleiders (CGVS, p.19), waarover het Commissariaat-generaal geen informatie kon terugvinden waardoor het deze kan bevestigen noch ontkennen. U verwijst iets later ook naar een aanval in het naburige district Tala-wa Barfak, 3 à 4 jaar geleden (CGVS, p.19). Het is evenwel vreemd dat u niet meer kan vertellen over wat er zich voordeed in de periode van uw vertrek. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt namelijk dat er in uw district in februari 2016 zwaar werd gevochten, waarbij het regeringsleger zelfs een van hun basissen moest heroveren op de taliban. Lokale activisten maakten zich zorgen en spraken van vele doden en vluchtelingen en ze veroordeelden in sterke termen de mensenrechtenschendingen die daarbij zijn begaan. Hoewel de Afghaanse regering

deze berichten minimaliseerde ontkenden zij niet dat het leger met operaties bezig was in Baghlan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr. 9). Dit zou u redelijkerwijs ter ore gekomen zijn als u daar op dat ogenblik woonde. Dat u dus verklaart dat er behalve de val van Kunduz "niets is gebeurd daar" (CGVS, p.19) is dan ook helemaal niet aannemelijk. Over de legerbasis in uw eigen district die eerder al na het terugtrekken van het overheidsleger door de taliban grondig werd verwoest (zie het aan het administratief dossier toegevoegde artikel, landeninfo nr. 11) kan u niets vertellen (CGVS, p.23). Over de overstromingen waarvan u correct melding maakt legt u ook merkwaardige verklaringen af (CGVS, p.20). Volgens u ging er veel landbouwgrond verloren (CGVS, p.23), maar u lijkt verrast te zijn als het Commissariaat-generaal u vertelt over honderden huizen en dodelijke slachtoffers (zie het aan het administratief dossier toegevoegde artikel, landeninfo nr. 12); u herhaalt dat u slechts hebt gehoord dat zoiets in andere districten was gebeurd (CGVS, p.23). Dat is des te verbazender omdat de AIMS-kaart toont dat uw dorp op slechts enkele kilometers van de rivier ligt (zie landeninfo nr. 3). Overigens zou men verwachten dat iemand die heel zijn leven in een landbouwgemeenschap doorbracht op de hoogte zou zijn van waar het gevaar van jaarlijkse overstromingen vandaan komt, of het gaat om smeltwater dan wel voorjaarsregens, maar u hebt geen idee waarom er elke lente overstromingsgevaar dreigt (CGVS, p.23). U was zelf te jong om te gaan stemmen, maar toch is het opvallend dat u verklaart dat de taliban 's nachts actief zijn, en de verkiezingen overdag dus niet konden verstoren (CGVS, p.20). In werkelijk hebben de taliban dat wel gedaan, door een dodelijke bomaanslag te plegen in het districtscentrum op de verkiezingsdag (zie het aan het administratief dossier toegevoegde artikel, landeninfo nr. 13). Verder zijn uw verklaringen weinig doorleefd als u antwoordt "Ik denk dat de Pakistani steunen hen." (CGVS, p.24) op de vraag hoe de taliban aan inkomsten raken. Zoals elders in de gebieden onder hun controle hebben de taliban de gewoonte om hun eigen belastingen te innen, zoals de ushr en de zakat, iets wat rond de tijd van uw vertrek ook in Baghlan gebeurde (zie het aan het administratief dossier toegevoegde rapport, landeninfo nr. 14). Dat u in een landbouwdorp in Afghanistan woonde, waar ook taliban actief zijn, en zelfs niet per ongeluk over deze praktijken zou gehoord hebben, is weinig geloofwaardig. Dat geldt ook voor uw antwoord dat de lokale bevolking om geen enkele reden zelf naar de taliban zou stappen (CGVS, p.24). In werkelijk zijn er reeds sinds 2010 berichten dat men in Baghlan, net als elders in het land, meer vertrouwt op de taliban dan op de overheid om rechtspraak te plegen, en dit omdat de taliban de reputatie hebben minder corrupt en traag te zijn dan hun tegenhangers bij het overheidsbestel (zie het aan het administratief dossier toegevoegde artikel, landeninfo nr. 15). Dat u van deze realiteit op het terrein niets afweet is een sterke indicatie dat u in werkelijk niet in deze regio hebt verbleven, iets wat wordt bevestigd door uw lacuneuze kennis betreffende de omgeving waar u heel uw leven lang zou hebben doorgebracht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baghlan-e Jadid, door u Baghlan-e Markazi genoemd (CGVS, p.6), de vroegere naam van het district (zie landeninfo nr. 16), gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede wenst het Commissariaat-generaal nog op te merken dat uw verklaringen over uw vader volstrekt niet aannemelijk zijn. Bij aankomst in België verklaarde u tweemaal dat uw vader verdwenen is en u niet wist of hij nog leefde of niet (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1,4). U wijt dat op het CGVS aan de tolk die het slecht vertaald zou hebben (CGVS, p.18). Het is weinig plausibel dat de tolk deze fout op twee verschillende gelegenheden zou hebben gemaakt, a fortiori omdat men bij niet-begeleide minderjarigen logischerwijze met de nodige aandacht peilt naar de verblijfplaats van de ouders. Dat u dus nu verklaart dat u aanwezig te zijn geweest op de begrafenis van uw vader (CGVS, p.18) is sterk tegenstrijdig met die aanvankelijke verklaring die u hebt afgelegd. U zegt dat uw moeder alles met u besprak en dat zij alle informatie met u deelde (CGVS, p.13,14). Als dat zo zou zijn valt niet te begrijpen waarom u niet kan zeggen of uw vader door de taliban werd betaald om te gaan vechten (CGVS, p.11), wat een duidelijk verschil zou maken voor het inkomen van het gezin en dat u niet weet of uw vader voor de komst van de Amerikanen reeds bij de taliban actief was (CGVS, p.13). U zegt zelfs geen idee te hebben wanneer en waarom uw vader ervoor koos om bij de taliban te gaan (CGVS, p.12). Dat uw moeder niet zou weten of uw vader reeds talib was toen ze met hem trouwde, kan

evenwel niet ernstig genomen worden (CGVS, p.14). U verklaart eerst heel stellig dat u nooit vroeg naar zijn werk als talibanaanhanger (CGVS, p.12), maar later wijzigt u uw verklaringen en zegt u dat u het wel vroeg, en dan door uw vader werd geslagen (CGVS, p.18). Het gedrag van de taliban dat u schetst is evenmin geloofwaardig: de taliban zouden uw familie onder druk hebben gezet opdat zij u zouden afstaan aan hen (CGVS, p.16). Dat de taliban een achtergebleven weduwe onder druk zouden zetten en zelfs in afwezigheid van een volwassen man haar huis zouden betreden om u te zoeken en hardhandig mee te nemen (CGVS, p.16) valt nauwelijks te begrijpen. In de eerste plaats zou dat hun eigen rangen demotiveren als zij de achtergeblevenen van een overleden strijdmakker moeten afdreigen, iets wat u evident lijkt te vinden (CGVS, p.17). Verder is deze gang van zaken vreemd omdat uw vader u tijdens heel uw opvoeding van zijn opvattingen en waarden had kunnen doordeesemen. Indien men van de zoons verwacht dat die hun gesneuvelde vader vervangen, zouden die vaders logischerwijs in die zin hun zoons opvoeden. Het is bijzonder weinig plausibel dat uw vader geen enkele poging zou doen om zijn normen en waarden mee te geven in zijn eigen gezin. U zegt dat u daarvoor te jong was (CGVS, p.17), wat gezien uw werkelijke leeftijd niet klopt, en dat u denkt dat uw vader u daarover niet durfde spreken omdat uw moeder boos zou zijn (CGVS, p.17). Dat klemt met het beeld dat u van uw vader hebt opgehangen als zijnde een huistiran (CGVS, p.13). Ook dat uw vader niet de tijd had om hierover met u te spreken (CGVS, p.17), is geen afdoende argument. Hij zou tijdens uw jeugd voldoende gelegenheden hebben gehad om te proberen om u een bepaalde richting uit te sturen die zou voorbereiden op een rol binnen de taliban.

Ook ten opzichte van de Hezb-e Islami heeft u geen gegronde vrees aannemelijk gemaakt. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werpt u dit plots op. U heeft echter op geen enkel eerder ogenblik deze vrees ter sprake gebracht: noch bij DVZ, noch op het CGVS. Van iemand die internationale bescherming vraagt kan nochtans verwacht worden dat die consistente verklaringen aflegt over de vrees die hij inroept. U hebt trouwens ook geen enkel concreet element ten berde gebracht om deze vrees op te stoelen. U hebt immers nog nooit problemen met Hezb-e Islami gehad, en baseert deze vrees volledig op het feit dat uw vader een talibanstrijder was (CGVS, p.25), iets waarover u geen geloofwaardige verklaringen hebt afgelegd zoals hierboven reeds vermeld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U heeft geen documenten neergelegd die een ander licht zouden kunnen werpen op deze beoordeling.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 29 mei 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er ernstige twijfels zijn over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U blijft echter volharden in uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het CGVS wenst tenslotte ook nog op te merken dat u de kans is geboden om toe te lichten waarom u niet in de hoofdstad Kabul terecht zou kunnen. U verwijst daarbij naar het feit dat u daar niemand kent bij wie u terecht kan (CGVS, p.26). Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen doorheen het gehoor en in het bijzonder over uw regio van herkomst kan het Commissariaat-generaal hierover geen beoordeling doen. Het vermoeden rijst evenwel dat u het bestaan van een dergelijk netwerk probeert te verhullen. Hier dient in het bijzonder te worden toegevoegd dat in de Afghaanse maatschappij eerder onwaarschijnlijk overkomt dat uw vader enig kind was en uw moeder slechts één broer heeft (CGVS, p.14). Doorgaans zijn gezinnen in Afghanistan aanzienlijk groter (zie landeninfo nr. 17). Wat er ook van zij, u geeft toe dat u een volwassen man bent, zegt alleenstaand te zijn, maakt geen melding van enig medisch probleem dat een terugkeer naar Afghanistan zou belemmeren, hebt werkervaring, bent vertrouwd met de cultuur en de landstaal en bent duidelijk zelfstandig genoeg aangezien u alleen naar Europa bent gereisd om een nieuw leven te beginnen. U hebt als reactie op deze vaststellingen verwezen naar de algemene veiligheidstoestand in Kabul (CGVS, p.26).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk

verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, § 2, c), en 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Doordat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing van 18 juni 2018 zegt:

"Het CGVS wenst tenslotte ook nog op te merken dat u de kans is geboden om toe te lichten waarom u niet in de hoofdstad Kabul terecht zou kunnen. U verwijst daarbij naar het feit dat u daar niemand kent bij me u terecht kan. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen doorheen het gehoor en in het bijzonder over uw regio van herkomst kan het Commissariaat-generaal hierover geen beoordeling doen. Het vermoeden rijst evenwel dat u het bestaan van een dergelijk netwerk probeert te verhullen. Hier dient in het bijzonder te worden toegevoegd dat het in de Afgaanse maatschappij eerder onwaarschijnlijk overkomt dat uw vader enig kind was en uw moeder slechts één broer heeft. Doorgaans zijn gezinnen in Afghanistan aanzienlijk groter. Wat er ook van zij, u geeft toe dat u een volwassen man bent, zegt alleenstaand te zijn, maakt geen melding van enig medisch probleem dat een terugkeer naar Afghanistan zou belemmeren, hebt werkervaring, bent vertrouwd met de cultuur en de landstaal en bent duidelijk zelfstandig genoeg aangezien u alleen naar Europa bent gereisd om een nieuw leven te beginnen. U hebt als reactie op deze vaststellingen verwezen naar de algemene veiligheidstoestand in Kabul.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidstoestand in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan " van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden."

Terwijl volgens 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet:

"(...)"

Dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit een gebied dat subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet rechtvaardigt. De verwerende partij beweert in de bestreden beslissing weliswaar dat verzoekers verklaringen niet kunnen overtuigen om zijn afkomst uit het dorp Hafizabad in de provincie Baghlan aan te tonen, doch motiveert niet waarom er aan verzoekers verblijf in het land Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Nochtans beweert de verwerende partij op blz 2 van de bestreden beslissing dat "er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan". Dit is bijzonder vreemd te noemen aangezien later in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de veiligheidssituatie in Kabul, toch ook gelegen in Afghanistan, om te motiveren waarom de subsidiaire bescherming niet aan verzoeker kan worden toegekend.

Dat er in grote delen van Afghanistan nog steeds sprake is van een conflictsituatie die een ernstige bedreiging kan vormen, zoals ook beweerd wordt in de bestreden beslissing. Een rapport van UNHCR moet dan aantonen dat de situatie in Kabul voldoende onder controle is om voor verzoeker een veilig onderkomen te zijn, maar dit rapport dateert van 19 april 2016 en is dus absoluut niet meer actueel te

noemen. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn interview op het CGVS uitdrukkelijk ontkend dat hij in deze stad enig netwerk zou hebben, laat staan dat hij zich er zou kunnen vestigen.

Dat volgens het rapport van Human Rights Watch ("World Report 2018: Afghanistan", stuk 2 in bijlage) maar liefst 2.640 oorlogsgerelateerde burgerdoden vielen in de eerste negen maanden van 2017 in Afghanistan. Ook waren er enkele bijzonder bloedige aanslagen in de hoofdstad Kabul in 2017. Zo was er op 8 maart de aanslag op het Daud Khan ziekenhuis (stuk 3 in bijlage), waarbij als dokters vermomde terroristen liefst 38 mensen om het leven brachten. Op 31 mei maakte een ontplofte truck voor de Duitse ambassade in totaal zelfs 150 dodelijke slachtoffers (stuk 4 in bijlage) en in oktober vielen meer dan 100 doden bij twee aparte aanslagen op moskeeën (stuk 5 in bijlage).

Dat de situatie in 2018 alleen maar verergerde in Kabul en in de rest van het land. Volgens UNAMA (United Nations Assistance Mission in Afghanistan) vielen in de eerste zes maanden van 2018 maar liefst 1.692 burgerdoden in het land (stuk 6 in bijlage), een absoluut record. Dit wil zeggen dat de verwerende partij, die zich in de bestreden beslissing baseerde op een gedateerd UNCHR-rapport uit 2016, veel te snel tot de conclusie is gekomen dat er voor verzoeker geen ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, §2, c) kan voorkomen wanneer hij zou moeten terugkeren naar Afghanistan.

Dat het door de verwerende partij geciteerde rapport 'EASO COI report Afghanistan: Security Situation' van december 2017 eveneens reeds gedateerd is en dus niet als referentie kan gelden om een terugkeer naar Kabul te rechtvaardigen voor verzoeker. Tijdens het eerste deel van 2018 zijn er immers uitzonderlijk veel bloedige aanslagen gebeurd in de hoofdstad, waardoor de op het bovenstaande rapport gebaseerde conclusies uit de bestreden beslissing niet meer gelden de dag van vandaag. Zo pleegde de Taliban op 28 januari 2018 een zelfmoordaanslag met een met explosieven geladen ziekenwagen in het centrum van de stad met 95 burgerdoden als resultaat (stuk 7 in bijlage). Dit was slechts één van de vele dodelijke aanvallen in Kabul tijdens de eerste helft van 2018. Een update van het eerder benoemde rapport 'EASO COI report Afghanistan Security Situation1' (mei 2018, stuk 8 in bijlage) geeft een lijst met al deze incidenten, waarbij gewag wordt gemaakt van de hopeloze situatie waarin intussen zo goed als alle burgers van Kabul zich bevinden:

"UNOCHA considered Kabul, including Kabul city, as one of the 'most conflict affected' provinces (130). In 2017 and in the first months of 2018, several high-profile attacks took place in Kabul city, according to the Deutsche Welle, highlighting 'the limitations faced by the government in Kabul in ensuring public security' (131). In January 2018, President Ashraf Ghani was quoted saying that Kabul was 'under siege' and US General Nicholson said Kabul was 'under attack' (132). A number of press reports around the end of January/beginning of February covered the impact of a continuous string of attacks on civilians. According to psychologists interviewed by Tolonews, 'a huge percentage of the population is extremely stressed' (133). At the end of January 2018, the Los Angeles Times stated that 'the attacks seem to come quicker than Afghans can recover from the one before', reporting on residents' anger at 'political squabbles' and efforts to curb corruption in the security forces that are perceived as 'too slow'. Residents 'feel even more vulnerable. Some Kabul residents said they were avoiding crowds and busy streets, restricting their movements and returning home before nightfall' (134). Deutsche Welle reported 'a state of shock' and 'fear and hopelessness are spreading throughout the city' (135). Around the same time, residents interviewed by US Public Radio Station PRI stated that they want to protest the violence, but do not dare to because they fear suicide bombers will attack the demonstrations. Kabul residents also cancel their appointments and when they leave the house, they carry 'in case I die' notes on them (136). The Economist also reported on the anxiety of ordinary Kabul residents, who claimed to be afraid to go on the streets to protest against the government (137). The Washington Post reported on 'a deeper sense of anxiety that things are out of control, that the government is failing to serve the public and consumed by political power struggles'."

Dat er in de update van dit rapport ook gesproken wordt over de specifieke situatie van verzoeker als teruggekeerde asielzoeker indien hij zich na deze procedure zou moeten vestigen in Kabul:

"In June 2017, UNHCR and the Norwegian refugee Council made the following assessment: 'Kabul province has received the highest number of returnees in 2017, and historically since 2002. Its capacity to absorb and reintegrate refugees returning to Afghanistan, as well as IDPs from other provinces is minimal. IDPs and returnees are mostly settling in the outskirts of the capital (eg. PD 21, Bagrami, PD 8, PD 12, PD 16) where basic services are lacking'."

Dat artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

"(...)"

Dat de verwerende partij, die in eerste instantie reeds veel te snel concludeerde dat verzoeker zomaar in Kabul terecht zou kunnen, dus eveneens in de fout gaat wanneer zij beweert dat deze stad geldt als een deel van het land van herkomst waar hij geen reëel risico loopt op ernstige schade. De in het rapport opgesomde incidenten en beschrijvingen van de leefomstandigheden van de burgers van Kabul spreken namelijk tegen dat een dergelijk risico onbestaande zou zijn. Bovendien houdt de verwerende partij geen rekening met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker als teruggekeerde asielzoeker in de hoofdstad. De bestreden beslissing bevat dus een duidelijke schending van de artikelen 48/4, §2, c) en 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet.

Dat de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivatie van bestuurshandelingen het volgende bepalen:
"(...)"

Dat de verwerende partij haar beslissing ten nadele van verzoeker weliswaar uitdrukkelijk motiveert, maar dat deze motivatie niet afdoende is om verzoeker de subsidiaire bescherming te ontzeggen. Aangezien het de afgelopen maanden steeds bergaf is gegaan met de veiligheidssituatie in en rond Kabul gelden de conclusies uit de rapporten van 2016 (UNHCR) en 2017 (EASO COI Report Afghanistan) niet meer de dag van vandaag. De bestreden beslissing dateert van 18 juni 2018 en houdt dus geen rekening met de verslechterde situatie in de hoofdstad sinds het begin van 2018, waardoor er onmogelijk sprake kan zijn van een afdoende motivatie van deze bestuurshandeling.

Dat de bestreden beslissing de artikelen 48/4, §2, c) en 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivatie van bestuurshandelingen schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- het "World Report 2018: Afghanistan" van Human Rights Watch;
- het persbericht "Isis militants disguised as doctors kill 38 in Kabul hospital attack" van The Guardian van 8 maart 2017;
- het persbericht "Death Toll in Kabul Bombing Has Hit 150, Afghan President Says" van The New York Times van 6 juni 2017;
- het persbericht "Twin Mosque Attacks Kill Scores in One of Afghanistan's Deadliest Weeks" van The New York Times van 20 oktober 2017;
- het artikel "Highest recorded civilian deaths from conflict at mid-year point – latest UNAMA update" van UNAMA van 15 juli 2018;
- het persbericht "Kabul attack: Taliban kill 95 with ambulance bomb in Afghan capital" van BBC van 28 januari 2018;
- het EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van mei 2018, p. 25-34.

2.2.2. Op 20 september 2018 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij samen met het EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van mei 2018, p. 1-34, de COI Focus "Afghanistan Security situation in Kabul city" van 24 april 2018 en de "Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis" van EASO van juni 2018, p. 71-77 en 83-84.

2.2.3. Bij een aanvullende nota van 27 september 2018 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een kopie van zijn taskara neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het

rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht nu er ernstige twijfels bestaan over de door hem opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd en er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) verzoeker na een beslissing van de Dienst Voogdij van 13 december 2017 terugkwam op zijn eerdere verklaringen minderjarig te zijn en erkende te hebben gelogen over zijn leeftijd, dat (ii) verzoeker geen enkel origineel document heeft voorgelegd dat zijn identiteit, nationaliteit en landen van eerder verblijf zou kunnen staven, dat (iii) verzoeker de eerste maal, zonder geldige reden, niet is komen opdagen op het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), dat (iv) de regio waarvan verzoeker verklaarde dat hij er zijn hele leven heeft doorgebracht hem helemaal niet bekend is, dat (v) verzoeker de namen geeft van de mensen die volgens hem de politiechef en districtchef zijn, maar verder dan dat niet eens een begin van informatie kan geven, en dat (vi) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over het tijdstip van zijn vertrek en weinig kan vertellen over wat er zich in zijn district voordeed in de periode van zijn vertrek. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoekers asielaanvraag, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Voorts merkt de commissaris-generaal nog op dat verzoekers verklaringen over zijn vader volstrekt niet aannemelijk zijn en dat verzoeker ook ten opzichte van de Hezb-e Islami geen gegronde vrees aannemelijk heeft gemaakt. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker, door bewust de ware toedracht over zijn verblijf voor zijn komst naar België, dat de kern van zijn asielaanvraag raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. De commissaris-generaal voegt hieraan toe dat er actueel voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing niet

wordt gemotiveerd waarom er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan, kan eenvoudig worden verwezen naar de hierboven aangehaalde motieven, waaruit duidelijk blijkt dat uitdrukkelijk gemotiveerd wordt waarom verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baghlan-e Jadid, gelegen in de provincie Baghlan in Afghanistan. Het enig middel kan wat dit betreft niet worden aangenomen.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Hierboven is reeds gebleken dat de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren dat hij wel degelijk afkomstig is uit een gebied dat subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet rechtvaardigt, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat de vaststellingen van de commissaris-generaal om te besluiten dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baghlan-e Jadid, gelegen in de provincie Baghlan, feitelijk onjuist zijn of waarom hij meent dat de gevolgtrekking die de commissaris-generaal uit deze vaststellingen puurt onredelijk is, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Dat de commissaris-generaal vermoedt dat verzoeker het bestaan van een netwerk in Kabul tracht te verhullen en in de bestreden beslissing de veiligheidssituatie in Kabul onderzoekt, doet geen afbreuk aan het motief dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan. In tegendeel, dit zet dit motief eerder kracht bij.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaanvraag, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De kopie van zijn taskara die verzoeker bij de door hem op 27 september 2018 neergelegde aanvullende nota voegt, vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen. Het gaat hier immers om een stuk dat niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Bovendien betreft het hier slechts een fotokopie en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker niet heeft aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit het district Baghlan-e Jadid, gelegen in de provincie Baghlan, en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Baghlan-e Jadid, gelegen in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit verzoekers houding enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing naar allerhande rapporten over de veiligheidssituatie in Afghanistan en Kabul is dan ook niet dienstig. Aldus brengt verzoeker geen elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een (in)direct refoulement.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN